

Arrest

nr. 78 882 van 6 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 24 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN ELST, die *loco* advocaat K. MERCELIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Dhodda. Omstreeks 2005 verhuisde u naar Hajigonj. Vanaf die periode tot 2010 was u een actief lid van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). Op 23 januari 2010 werd het huis waar uw ouders in Dhodda woonden aangevallen en afgebrand door mensen van de Awami League (AL), waarbij uw vader om het leven kwam door messteken. Zij waren op zoek naar uw vaders' oudste broer A.K.(...) die gezocht werd voor oorlogsmisdaden. Op 5 juli 2010 werd u met drie andere BNP activisten in Hajigonj valselyk beschuldiging gesteld voor de moord op U.(...), de neef van Professor R.(...), een lokaal AL voorzitter. Daarom verbleef u daarna regelmatig bij uw vriend J.(...) in Toragaon. Op 5 december 2010 nam u toch de boot uit Chittagong en op 4 januari 2011 vroeg u in België asiel aan.

U legde ter ondersteuning van uw relaas de volgende documenten voor: een geboorteakte, een nationaliteitsattest en een brief van de BNP.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst blijkt dat uw verklaringen niet kunnen overtuigen omdat ze onvoldoende onderbouwd werden. Daarnaast zal het CGVS bedenkingen formuleren betreffende de door u neergelegde documenten.

U heeft niet kunnen aannemelijk maken dat er een politiek gemotiveerde rechtszaak tegen u liep.

Ten eerste legt u geen enkel begin van bewijs van deze zaak neer, zoals een arrestatiebevel of een charge sheet, waarvan u het bestaan nochtans zelf aangeeft (zie gehoorverslag CGVS, dd. 18.01.2012, p. 8). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat een advocaat tegen betaling steeds gecertificeerde kopies kan krijgen van het volledige gerechtelijk dossier. Daarenboven is uw eigen kennis over deze beweerde zaak ondermaats. Volgens uw verklaringen bezaten uw partijcollega's alle informatie en konden zij u informeren (p. 12). Desalniettemin kan u weinig zeggen over deze aanklacht, hetgeen de geloofwaardigheid van uw zaak verder ondergraaft. Zo kan u essentiële betrokkenen niet benoemen, zoals de Investigating Officer, de Officer in Charge of de magistraat (p. 12). Daarnaast zouden er vier verdachten zijn geweest maar u kan niets zeggen over het lot van uw drie medebeschuldigten (p. 8). U beweert ten andere dat het onderzoek nog gaande is, maar verklaart eveneens dat u al in beschuldiging werd gesteld, hetgeen een fundamentele contradictie is. U kan evenmin benoemen welke stappen uw advocaat zou hebben genomen; overigens had u voor het laatst contact met hem een maand voor uw vertrek en liet u na sindsdien nieuwe informatie van hem of een andere advocaat te bekomen (p. 10). Gezien u kortom "niets weet" over de stand van uw zaak en geen begin van bewijs kunt voorleggen dat er daadwerkelijk een rechtszaak tegen u loopt wordt de geloofwaardigheid dat u Bangladesh diende te verlaten uit vrees voor bovenvermelde moordzaak in ernstige mate ondermijnd.

Ten tweede beweert u dat u een belangrijk en actief BNP profiel had, waardoor u een eerste doelwit was voor de concurrerende Awami League. Naast het feit dat u evenwel geen officiële functie had en dat u geen accurate beschrijving kan geven van uw activiteiten, stelt het CGVS vast dat u evenmin een degelijke basiskennis heeft over de partijpolitieke principes van de BNP. Zo beperkt de beschrijving van uw engagement als "senior worker" er zich toe dat u "een goede werker was", "een goede reputatie had", "aan alle meetings en events meedeed", en "veel tijd besteedde aan de partij", maar zonder daarbij op de inhoud in te gaan. Daarnaast beweert u wel veel geld te doneren, maar desgevraagd kan u niet spontaan zeggen hoeveel (p. 4). Uw beschrijving van het BNP programma is erg rudimentair voor een zelfverklaard activist, en beperkt zich tot het aanhalen van religie en nationalisme (pp. 10,11). De pamflettaire beschrijving die u geeft van de BNP, met algemene verwijzingen naar democratie en ontwikkeling mist inzicht in de centrale principes van de BNP, namelijk conservatisme, corporatisme, nationalisme, militarisme, anti-anarchisme en anticommunisme en versterkt de twijfel inzake uw beweerde engagement. Het is daarbij weinig aannemelijk dat de AL wel BNP "workers" (niet-bestuursleden) in beschuldiging zou stellen, maar niet diens leiders (p. 9). Overigens bevat de steunbrief van de BNP een fundamentele naamsfout ("National" in plaats van "Nationalist" Party) die de geloofwaardigheid ervan per definitie onderuithaalt. Deze twijfels over uw vermeende BNP banden worden nog versterkt doordat u geen contact hield met uw collega's van de BNP en hen zelfs niet persoonlijk contacteerde om attesten te bekomen (pp. 4, 5). Dat het te "duur is om te bellen", u hun "telefoon niet heeft" of dat u het "druk" zou hebben met les (pp. 4, 5) is weinig steekhoudend indien u werkelijk als lid van hun groep vervolgd wordt en diens voorzitter bovendien uw vluchtreis zou hebben georganiseerd (p. 7). Bovenstaande vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten derde is het weinig plausibel dat u nog een half jaar vrij tussen Hajigonj en Toragaon had kunnen blijven pendelen (p. 2) met een moordklacht op uw naam. Van onderduiken is immers geen sprake indien u nog geregeld in uw eigen huis verbleef en zodus gemakkelijk traceerbaar was voor de politie die over uw arrestatiebevel beschikte.

Daarnaast wijst het CGVS er op dat er in Bangladesh veel vervalste documenten circuleren, zoals aangegeven in de documentatie toegevoegd aan het administratief dossier. Het is met andere woorden niet vast te stellen of uw geboorteakte en nationaliteitscertificaat inderdaad uzelf betreffen, gezien zij geen foto's bevatten. Daarbij is het wel erg bevreemdend dat de voorzitter (burgemeester) - nadat u formeel in staat van beschuldiging zou zijn gesteld van moord en gezocht wordt door de politie - niettemin een attest van goed gedrag en zeden aflevert op 11 november 2011. Dat u stelt geen misdaad te hebben begaan doet niets af aan het feit dat er een conflict is tussen het door u aangeleverde document en uw relaas. U zou voorts niet meer weten waar u uw identiteitskaart heeft gelegd omdat u ze niet veel gebruikte (p. 5). Gezien het veel grotere belang van deze kaart in het dagelijks leven vanaf 2008 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) is dit een weinig plausibele stelling en doet eerder vermoeden dat u niet uw echte identiteit opgeeft.

Tenslotte kan weinig geloof worden gehecht aan de reisweg die u beschrijft. Dat u twee schepen nam gedurende 25 dagen maar hier niets over kan vertellen, zoals de naam van het bedrijf, de vlag van het schip of de nationaliteit van de kapitein is weinig aannemelijk. Hetzelfde geldt voor uw beweringen dat het steeds donker was in de kamer waar u verbleef en dat u niet weet waar u aankwam (p. 7).

Uit wat voorafgaat kan er besloten worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag.

Wat betreft het luik Subsidiare bescherming dient te worden opgemerkt dat het voor het verkrijgen van dat beschermingsstatuut het, net zoals voor het verkrijgen van elke andere vorm van internationale bescherming, noodzakelijk is dat dit wordt ondersteund door geloofwaardige verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit lezing van het verzoekschrift haalt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat verzoeker zich beroept op een schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: vluchtelingenverdrag) alsmede van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/7bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) evenals een schending van de materiële motiveringsplicht.

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Verzoeker begint met het citeren van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: vluchtelingenverdrag) en geeft een theoretische uiteenzetting over het begrip "daden van vervolging".

De Raad wijst erop dat het niet volstaat voor verzoeker een louter theoretische bespreking te geven van wat artikel 1 van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet over het begrip vervolging stellen. Verzoeker dient in zijn verzoekschrift met concrete argumenten aan te tonen waarom hij van mening is dat hij valt onder de criteria van deze artikelen.

De Raad wijst er verder op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Verzoeker verwijst naar de steunbrief die hij neergelegd heeft waardoor duidelijk zou zijn dat niet kan worden aangenomen dat de vervolging die verzoeker vreest zou stoppen bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst. De fout die in de brief staat ziet verzoeker als een louter materiële fout die aantoont dat men in zijn land van herkomst niet met officiële documenten en papieren werkt.

Wat deze brief betreft wijst de Raad erop dat deze zeer vaag is. Deze brief stelt enkel dat verzoeker een actief lid was van de "Bangladesh Nationalist Party" (hierna: BNP) en dat verzoekers leven in gevaar zou zijn in zijn land van herkomst. Deze brief zegt niets over de moordzaak die onterecht tegen verzoeker zou lopen en geeft ook geen andere verduidelijking waarom verzoekers leven in gevaar zou zijn, terwijl verzoeker wel verklaard heeft dat leden van de BNP zijn zaak zouden opvolgen en dat zij documenten zouden hebben op hun kantoor. Verder wil de Raad nog benadrukken dat deze brief zeer duidelijk een gesolliciteerd karakter heeft. Het feit dat in de hoofding van deze brief, evenals in de stempels onderaan, driemaal "Bangladesh National Party" staat geschreven in de plaats van "Bangladesh Nationalist Party" maakt dat ook twijfels rijzen over de authenticiteit van dit document. Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er verder op dat dit behoort tot haar soevereine appreciatiebevoegdheid. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011). Louter stellen dat het een materiële fout betreft volstaat zeker niet om de beoordeling van de Raad met betrekking tot deze brief te veranderen.

Verzoeker stelt dat hij niet veel kan vertellen over zijn vervolging omdat hij het te gevaarlijk achtte om zijn dossier zelf te beheren en hij heeft andere leden van de BNP dit laten doen. Hij heeft zijn dossier dan ook nooit zelf ingekeken maar hij vertrouwde op de informatie die de hogere leden van de BNP hem doorgaven. Daarom is het niet verwonderlijk dat verzoeker niet kon antwoorden op de gedetailleerde vragen die de commissaris-generaal stelde. Verder stelt verzoeker dat hij niet in contact stond met de andere veroordeelden omdat hij zich zo ver mogelijk van de zaak probeerde verwijderd te houden omdat hij niet zou willen dat hij verraden zou worden of dat de "Awami League" (hierna: AL) hem zou vinden. Verzoeker stelt verder dat hij geen contact meer heeft opgenomen met zijn advocaat omdat hij in België was en dacht dat hij van de klacht tegen hem af was omdat hij hier asiel zou verkrijgen. Verzoeker heeft dan ook zo snel mogelijk geprobeerd om de hele problematiek achter zich te laten en een leven op te

bouwen door Franse lessen te volgen en werk te zoeken, dat hij ook gevonden heeft ondertussen. Ook daarom heeft hij geen contact meer opgenomen met zijn collega's uit de BNP. Verder zijn de telefoonkosten naar verzoekers land van herkomst zeer hoog en diende verzoeker reeds meerdere vrienden te contacteren voor het verkrijgen van documenten voor zijn dossier bij het Commissariaat-generaal. Verzoeker meent dat hij op dat moment niets meer kon doen.

Het is voor een asielzoeker normaal dat hij zoveel mogelijk moeite doet om van de algemene situatie in zijn land van herkomst op de hoogte te zijn, alsook, en in het bijzonder de evolutie van zijn persoonlijke problemen, omdat hij zijn relaas moet baseren op elementen uit zijn land van herkomst die bij hem een reële vrees voor vervolging doen ontstaan. De vaststelling dat het moeilijker is om vanuit het buitenland de ontwikkelingen te volgen in zijn zaak, doet geen afbreuk aan deze redelijke verwachting. De stelling van verzoeker dat hij het niet veilig achtte om zijn dossier zelf te beheren doet ook geen afbreuk aan deze redelijke verwachting. Verzoeker stelt zelf dat er andere mensen van de BNP zouden zijn die de zaak opvolgden, hij stelde zelfs te denken dat zij kopieën hebben van gerechtelijke documenten in de zaak tegen verzoeker (gehoor Commissariaat-generaal p. 11). Verzoeker is sinds 4 januari 2011 in België, hij heeft dus voldoende tijd gehad om aan zijn partijgenoten die de kopieën hebben of het dossier hebben kunnen bekijken nadere uitleg te vragen. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker contact heeft gehad met andere leden van de BNP, aangezien deze het attest waarover hoger reeds gesproken is, mee hebben gegeven aan iemand die in België op bezoek kwam. Verder kan verzoeker zijn zeer beperkte kennis ook niet wijten aan het feit dat hij zijn problemen achter zich wilde laten omdat hij niet meer in zijn land van herkomst verbleef. Aangezien de vraag of verzoeker in België mag blijven afhankelijk is van de geloofwaardigheid van zijn relaas, kan er van hem verwacht worden dat hij alles in het werk stelt om dit relaas te ondersteunen met documenten. Verder blijkt uit de informatie die bij de nota met opmerkingen is neergelegd, dat het inderdaad mogelijk is om als advocaat aan kopieën van gerechtelijke documenten te geraken. Ook de stelling dat het zeer duur is om naar zijn land van herkomst te bellen kan verzoeker niet gebruiken om zijn gebrek aan interesse in de evolutie van zijn problemen goed te maken. Wat betreft de lessen frans die verzoeker volgt of volgde en het feit dat hij werk zou hebben in België merkt de Raad op dat dit geen enkele invloed heeft op de uitkomst van verzoekers asielaanvraag.

Waar de commissaris-generaal stelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij behoorde tot de BNP, stelt verzoeker dat hij nochtans de belangrijkste waarden van de BNP, democratie en nationalisme, heeft gegeven. Aangezien deze waarden voor verzoeker de belangrijkste waren, en hij zich hierop toespitste bij vergaderingen en manifestaties, meent hij dat het logisch is dat hij niet alle andere programmapunten van de BNP kende.

De bestreden beslissing stelt hierover: *"(...)Ten tweede beweert u dat u een belangrijk en actief BNP profiel had, waardoor u een eerste doelwit was voor de concurrerende Awami League. Naast het feit dat u evenwel geen officiële functie had en dat u geen accurate beschrijving kan geven van uw activiteiten, stelt het CGVS vast dat u evenmin een degelijke basiskennis heeft over de partijpolitieke principes van de BNP. Zo beperkt de beschrijving van uw engagement als "senior worker" er zich toe dat u "een goede werker was", "een goede reputatie had", "aan alle meetings en events meedeed", en "veel tijd besteedde aan de partij", maar zonder daarbij op de inhoud in te gaan. Daarnaast beweert u wel veel geld te doneren, maar desgevraagd kan u niet spontaan zeggen hoeveel (p. 4). Uw beschrijving van het BNP programma is erg rudimentair voor een zelfverklaard activist, en beperkt zich tot het aanhalen van religie en nationalisme (pp. 10,11). De pamflettaire beschrijving die u geeft van de BNP, met algemene verwijzingen naar democratie en ontwikkeling mist inzicht in de centrale principes van de BNP, namelijk conservatisme, corporatisme, nationalisme, militarisme, anti-anarchisme en anticommunisme en versterkt de twijfel inzake uw beweerde engagement. Het is daarbij weinig aannemelijk dat de AL wel BNP "workers" (niet-bestuursleden) in beschuldiging zou stellen, maar niet diens leiders (p. 9).(...)".* Verzoeker kan dit deel van de motivering niet weerleggen door louter te stellen dat hij wel de elementen van het programma kende van de BNP die belangrijk waren voor hem. Van iemand die stelt dat hij geïnteresseerd wordt door de autoriteiten omdat hij een belangrijk lid is van de oppositiepartij, mag verwacht worden dat hij een redelijke kennis over het politieke programma van deze partij bezit.

Het feit dat verzoeker nog enige tijd gewacht heeft alvorens te vluchten verklaart hij door zijn familiale relatie en onwil om zijn familie in de steek te laten. De Raad meent dat dit een overtoollig motief is.

Verzoeker legt een nieuwe kopie van zijn geboorteakte neer, ditmaal met de originele zegel. Verzoeker benadrukt dat het niet mogelijk was om de officiële documenten tijdig naar België te krijgen. Verzoeker

meent dan ook dat hij zijn identiteit weldegelijk voldoende heeft aangetoond. Verzoeker wijst er verder op dat hij een groot deel van zijn documenten verloor tijdens zijn reis naar België.

De Raad benadrukt nogmaals dat verzoeker reeds langer als een jaar in België verblijft en aldus al een lange tijd heeft gehad om documenten die hij nog kon bekomen naar België te laten komen. De Raad merkt verder op dat deze nieuwe kopie van verzoekers geboorteakte niets nieuws toevoegt aan verzoekers relaas. Wat betreft de officiële zegel die op deze geboorteakte staat wijst de Raad er ten eerste op dat zij een soevereine appreciatiebevoegdheid heeft met betrekking tot de bewijskracht van documenten. Verder is het zo dat deze akte geen foto bevat, zodat de Raad nog steeds niet zeker kan zijn van verzoekers identiteit.

Verzoeker herhaalt dat hij over zijn reisweg niet veel details kan geven aangezien hij opgesloten zat in een donkere kamer en hij aan en van boord deze schepen ging wanneer het donker was.

De Raad is van mening dat dit een overtuigend motief is.

Verzoeker meent dat uit het bovenstaande duidelijk blijkt dat hij zijn banden met de BNP weldegelijk heeft aangetoond en dat hij zijn verklaringen voldoende heeft gestoffeerd, daarom meent hij dat er geen enkele reden is om te twijfelen aan de waarachtigheid van de aangehaalde vervolging door de autoriteiten van de AL. Omwille van deze eerdere vervolging zou zijn vrees voor toekomstige vervolging volgens verzoeker dan ook objectief gerechtvaardigd en gegrond zijn. Aangezien de eerdere vervolging vaststaat meent verzoeker dat artikel 57/7bis diende te worden toegepast. Aangezien de commissaris-generaal dit niet heeft gedaan meent verzoeker dan ook dat dit artikel geschonden wordt door de bestreden beslissing.

Uit het bovenstaande is duidelijk dat de Raad van mening is dat verzoeker geenszins heeft kunnen overtuigen dat hij in het verleden reeds het slachtoffer is geweest van vervolging in zijn land van herkomst. Bijgevolg is het artikel 57/7 bis *in casu* niet van toepassing.

Verzoeker meent ten slotte dat indien de Raad toch beslist dat verzoeker niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling, hij toch minstens de subsidiaire bescherming zou moeten toegekend krijgen. Verzoeker meent namelijk dat hij wel degelijk een reëel risico op ernstige schade loopt. Enerzijds vloeit dit risico voort uit verzoekers activiteiten als lid van de BNP. Anderzijds meent verzoeker dat hij risico loopt op ernstige schade omwille van de beweerde oorlogsmisdaden van zijn nonkel. Verzoeker stelt dat het vaststaat dat indien hij terug zou keren naar zijn land van herkomst hij veroordeeld zal worden voor moord, of reeds vermoord zal worden alvorens een proces te krijgen. Verzoeker benadrukt nog dat hij zijn etnische origine aannemelijk heeft gemaakt, zodat dit geen grond kan zijn om de bescherming af te wijzen.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Het enige middel is niet gegrond.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS